

Expedient: 568/21

El Consell Tributari, reunit en sessió de 28 de febrer de 2022, coneixent del recurs presentat per MLB, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- És objecte del present recurs la resolució del gerent de l'IMH per la qual desestima la sol·licitud del senyor LB d'anul·lació dels càrrecs dels exercicis del 2015 a 2017 corresponents al preu públic de recollida de residus generats per realització d'activitat econòmica.

2.- El recurrent al·lega que tot i constar donat d'alta fins l'any 2017 davant l'AEAT en dos epígrafs de l'IAE –el 731 (advocats) i el 841 (acupuntors, naturòpates i altres professionals parasanitaris)-, només és correcte el primer, essent el segon producte d'una errada. Diu que provar que no exercia l'activitat de l'epígraf 841 suposa exigir-li una *probatio* diabòlica que li genera indefensió.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l' Informe de l'IMH es desprèn la següent relació de fets:

-En data 31 de gener de 2019 es notifica a l'interessat la resolució del gerent de data 17 d'octubre de 2018 per la qual desestima la seva sol·licitud d'anul·lació dels càrrecs dels exercicis del 2015 a 2017 corresponents al preu públic de recollida de residus generats per la realització d'activitat econòmica.

-En data 20 de febrer de 2019 l'interessat interposa el present recurs d'alçada contra la referida resolució del Gerent de l'IMH.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació del recurs.

Als anteriors fets els son d'aplicació els següents

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda impugnada consta notificada el 31 de gener de 2019, per tant, el recurs interposat el 20 de febrer de 2019 s'ha interposat dins del termini previst a l'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, en relació amb l'article 14.2 c) del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL), que estableix que contra els actes d'aplicació dels tributs locals i altres ingressos de dret públic es pot interposar recurs d'alçada en el termini d'un mes.

Segon.- L'article 2 de la regulació dels preus públics pels serveis de recollida de residus comercials i industrials assimilables a municipals disposa que constitueix l'objecte d'aquest preu públic la prestació dels serveis de recollida selectiva i transport, fins les plantes de tractament i reciclatge, pels serveis municipals, de les diferents fraccions residuals (orgànica, paper, vidre i envasos...) generades per l'activitat pròpia del comerç al menor i al major, hoteleria, bars, mercats, oficines i serveis, així com els residus que originin la indústria que tinguin la consideració d'assimilables als municipals, en qualsevol de les modalitats de recollida que estableix l'Ordenança General sobre el Medi Ambient Urbà.

D'altra banda, l'article 3 de la referida normativa estableix que estan obligats al pagament d'aquest preu públic les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, titulars de les activitats generadores dels residus que resultin beneficiades per la prestació del servei municipal, bé per haver sol·licitat la prestació, bé per no haver acreditat la gestió per un gestor autoritzat, com és el cas que ens ocupa.

L'article 10 de la regulació citada indica que aquest preu públic es gestiona a partir de a llista de cobrament que es formarà anualment i que estarà constituïda pel cens comprensiu dels obligats al pagament. Ara bé, si bé és cert que per a la confecció d'aquest cens, és a dir per la gestió d'aquest preu públic, es té en compte materialment la matrícula de l'Impost sobre Activitats Econòmiques (IAE), aquest fet no pot fer oblidar un principi essencial: que un preu públic no és un impost, sinó que remunera la prestació d'un servei i, per tant, si el servei no es presta perquè no existeix l'objecte al qual referir-lo (l'activitat generadora de residus) llavors no es pot exigir cap remuneració al respecte.

Això explica que el preu públic s'hagi d'ajustar exactament a la duració del servei efectuat, i no li siguin aplicables tampoc per a aquest ajustament les regles del prorrateig que estableix l'article 96.3 del TRLRHL per a l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

En efecte, per determinar la quantia del preu públic l'article 9 de la referida regulació dels preus públics assenyala que, coincidint el període de pagament amb l'any natural, en el supòsit de baixa per cessament en l'exercici de l'activitat, les quotes es liquidaran segons els dies que s'hagi gaudit del servei, podent els subjectes passius demanar la devolució de la part de la quota corresponent als dies en els quals no s'hagi exercit l'activitat.

Doncs bé, en el present supòsit, consultades les dades que obren al cens de la matrícula de l'IAE el recurrent consta donat d'alta de dues activitats –epígrafs 731 (advocats) i 841 (acupuntors, naturòpates i altres professionals parasanitaris)- en el mateix immoble del carrer ... des de l'exercici 2003 fins desembre de 2017.

Per tal d'intentar provar el seu argument de que la seva incorporació al cens de l'IAE per l'epígraf 841 és un error, l'interessat aporta una sèrie de documents entre els quals es troben les seves declaracions de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques del exercicis 2015 i 2016 en les quals consten efectivament rendiments per l'activitat d'advocat (epígraf 731 de l'IAE) prestada en el marc d'una societat civil -SAG, SCP- i no consta cap rendiment per l'activitat de l'epígraf 841 (acupuntors, naturòpates i altres professionals parasanitaris). També aporta un document del Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya en el que s'informa que no consta que el Sr. L hagi estat mai col·legiat en dita entitat.

El recurrent al·lega que no pot aportar la documentació presentada davant l'AEAT per la qual es va donar d'alta en el cens de l'IAE, atès el temps transcorregut des de l'alta, tot i que no consta a aquesta Administració que hagi sol·licitat a l'AEAT aquesta documentació o una sol·licitud de rectificació d'error, etc.. Però no és menys cert que tampoc consta a l'expedient administratiu cap document del qual en resulti la prestació efectiva del servei que remunera el preu públic exigít pel que fa a l'activitat de l'epígraf 841. Al·lega el recurrent, que imposar-li l'obligació de provar fets negatius com el no exercici de les activitats d'acupuntor, naturòpata o altres professions parasanitaris", que són activitats no reglades, suposa una *probatio* diabòlica que li genera indefensió.

A la vista de les al·legacions presentades i del conjunt de la documentació incorporada a l'expedient, el Consell Tributari estima que, en aquest cas concret, no és exigible una major activitat probatòria al recurrent, i que en una valoració conjunta de la prova aportada

no queda acreditada la realització de l'activitat d'acupuntura naturopatia o altres professions parasanitàries”.

És per això que procedeix anular les quotes del preu públic dels exercicis 2015 i 2016 en allò que respecta exclusivament a l'activitat de l'epígraf 841. I respecte de la quota del 2017, que fou regularitzada en atenció als dies en què es va considerar activa l'activitat i va motivar la devolució a l'interessat de la quantitat indegudament cobrada (devolució 2019...) procedeix també la seva anul·lació pel que fa exclusivament a l'activitat de l'epígraf 841 i la devolució de la quantitat efectivament cobrada detraient la quantia efectivament retornada.

Per tot això, i en disconformitat amb la proposta de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs interposat, de manera que es retornin les quantitats efectivament abonades exclusivament pel concepte de preu públic relatiu a l'activitat de l'epígraf 841 (acupuntors, naturòpates i altres professionals parasanitaris), prèvia detracció de la quantitat que fou retornada mitjançant devolució 2019..., i amb els interessos que legalment procedeixin.